

॥ आन ॥ १२ ॥

॥ श्रीरामविजयदास आचार्यः ॥

Joint Project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

(2)

॥१॥

श्रीगणेशायनमः॥ संतमंडिकैसलियोर॥ बृहस्पतिबैसेचतुर॥ आतांसाहित्यसुमनाचेह
 रा॥ गुंफोनगकांघालुंत्याचें॥ १॥ अनर्घ्यशब्दप्रकाशवंत॥ त्याचेग्रहिकचतुरपंडित॥ वि
 शेषरघुनाथभक्तविरक्त॥ प्रेमभरेंडुळति॥ २॥ मतिमंदश्रोताबैसतांश्रवणि॥ तरियंधरसजा
 यवितळोनि॥ जैसेंभस्मामाजिनेउनि॥ अर्थबवदानघालिजे॥ ३॥ रत्नपरिक्षाकरितिच
 तुर॥ तेथेंगर्भांधविटेसाचार॥ गायनडेकतिपज्ञाननरा॥ परिवर्धिरतेथेंवितति॥ ४॥
 कमळसुवासशेविभ्रमरा॥ परितेसुखनजाणदुर्दरा॥ हंसयेतिमुक्तबाहारा॥ परितेवका
 शिप्रासनाहिं॥ ५॥ दुग्धदोहूननेत्तिईतरा॥ गोचिउतेथेंअहोरात्रा॥ परितयाशिप्रात्परुधि
 रा॥ नेणेशिरमतिमंदतो॥ ६॥ किंवसंतकळिकोकिका॥ पंचमआळविरसाळा॥ समिपका
 गवसतिसकळा॥ परित्यांसहिरसनकळे॥ ७॥ बकाहकगर्जनाकरितगगनि॥ मयोरना

॥१॥

(२४)

चतिपुष्टपसरोनि॥ परिते ककाराषभानि॥ नेषिजे जैशिसर्वथां॥ ८॥ चकोरचद्रामतशेवि
 ति॥ परिते ककारः कुटनेषति॥ क्षणेनि श्रोतामंदमति॥ सहसाहि नभेटावा॥ ९॥ श्रोता
 भेटाभियाचतुर॥ यंथरसमाजे अपार॥ जैसेविरसंघटतांथोर॥ रणचक्रिं रंगभरे॥ १०॥ अ
 सोयेकादशजंति॥ चित्रकुटिराहिकारधुपति॥ सुदर्शगंधर्वनिष्विति॥ कागरुपे उध्वार
 ला॥ ११॥ उपरिसिंहांव लोकनेनातां॥ श्रोतिं पोरसाविमागिलकथा॥ दण्डभारं शिभरयत्त
 ततां॥ चित्रकुटारसमिपआला॥ १२॥ तवं तां भुधर अवतार॥ चित्रकुटारखाले सौमित्रा॥
 फळे वेचितोदकभार॥ गजरं ये तांदेखिला॥ १३॥ बोळखिला आपुला ध्वजसंकेत॥ आळे
 कळलेशत्रुक्षभरत॥ क्षणे कैके न पाठविले येथार्थ॥ वनिरधुनायवधावया॥ १४॥ हेयुध्या
 सआळेयेथ॥ हंजरिरधुपतिसकरं श्रव॥ तरिहेहि गोष्ट अनुचित॥ युध्य अजुत करि नमि॥ १५॥

(3)
॥२॥

माझारामयेकलावनि॥ हेदळभारजालेसिध्यकरेनि॥ तरिजैसावणवालागलावनि॥ तैसेंजा
किनशैव्यहं॥१६॥ रविन्याकिर्णावरिदेखा॥ कैशाचढतिपिःपलिका॥ कभांतविजुमश्य
का॥ कैशिगिळवेलेनेणवे॥१७॥ चढोनप्रक्यान्निचेहरिं॥ पतंगजैसाळत्यकरि॥ उर्णनमि
न्यातंतुभीतरि॥ वारणकैसाबांधवे॥१८॥ तूपपाषाणेकरन॥ कैसाबांधवेरुपंचानन॥
द्विजेद्रासबळिथरन॥ कैशिनेईतजाकशा॥१९॥ दिपाचेंतेजेंदेखोन॥ कैसाआडाकेल
चंडकिर्ण॥ तैसामिविरलक्षुमण॥ कैसेलिकेनयेशपावति॥२०॥ भारदेखोनसमिप॥ क्षण
नलागलांचढविलेचाप॥ बाणसेडितजमुपा॥ संख्येरहिततेककिं॥२१॥ वाटेशिगडगड
तिव्याघ्र॥ भोकतिजैसेजजांचेभार॥ तैसेंसोळापयेदळसमग्र॥ भयातुरजाडालें॥२२॥
त्याबाणाचेंकारावयनिवारण॥ विरसरसावलाशत्रुघ्न॥ दोघांचेंसमानसंथान॥ बाणें

॥२॥

३४

बाण तोडिति ॥२३॥ एकचंद्र एक मित्र ॥ किंरमावर बाणी उमावर ॥ एक मेरु एक मोहार ॥
 युध्यालुगिंमिसकळे ॥२४॥ एक समुद्र एक निराळ ॥ एक दावगिने एक वडवानळ ॥ किंग
 दा बाणिं चक्र निर्मळ ॥ विष्णु आयुधें सिडिति ॥२५॥ एक वासुगि एक भोगे ॥ एक वशिष्ठ
 एक विश्वामित्र ॥ तैसे शत्रुघ्न बाणि सौमित्र ॥ बाण सेडिति परस्परे ॥२६॥ एक येका वीर
 सेडिति बाण ॥ तेवर चावीर उडवितिसंयुगे ॥ तेंपे बाण मंडप जात सद्यन ॥ चडकिर्ण
 नदिसे ॥२७॥ राम नामें विजांकिता ॥ बाण सुटतिसुते जवंत ॥ रघुनाथ नामें गर्जत ॥ सु
 साटत चयेताति ॥२८॥ वाटे वाडवठा प्रकयकाळ ॥ सकळ वनचरा सुटला पळ ॥ ऋष
 श्वर पळतिसकळ ॥ कडे वेदती पर्वताचे ॥२९॥ सांडोनि गुंफात पञ्चरण ॥ पळति आ
 पुठे जिवघेउन ॥ एक थांबलि धापा दादुन ॥ मुर्छा येउन पडतति ॥३०॥ एक ह्यणति श

(4)
॥३॥

येकह्रणतिराक्षससकळ॥आलेरामावरितुंबळ॥यणेमखरक्षणिराक्षससकळ॥विसको
टिनिवटिले॥३१॥तेवैरस्मरोनिजंतरि॥सत्यहेआलेराघवावरि॥आतांसौमित्रात्रिकें
विउरि॥अनर्थनिर्धारिवोडवता॥३२॥असोऋषेश्वरसमस्त॥आलेजेथेरघुनाथ॥गो
ष्टिसांगतांबोबडिवळता॥संकेतदावितियेकसेरा॥३३॥येकदुरोनमरितिहाका॥वेगेंपळ
तिऋषिकन्यका॥आतांगुढविवरिलेपवि॥रघुनायकाउठवेगि॥३४॥नभरेजोंअर्थ
निमिष्य॥तांचढविलेभ्रीरामेंधनुष्य॥जैसाउगवतांचंउंश॥उंफेबाहेरलेविंआता॥३५॥
ऋषिसहणेअयोध्यानाथ॥लुहिमनिनरुवेदुश्चित॥काळहिविघ्नकरंअलिया
यथार्थ॥खंडविखंडकरिनबाणि॥३६॥पडत्याआकाशादेईनधिर॥रसातळाउर्वि
जातांकरिनस्थिर॥लुहिसमस्तवैसाधरनिधिर॥ब्रह्मचर्चाकरितपें॥३७॥अथवाकरावेवेदा
ध्यायन॥

५४
 न्यायंमिमोसतारव्यज्ञान॥पातांजळमथवाव्याकर्ण॥हेचचर्चाकराजि॥३५॥असोपाठिशिधा
 लोनिब्राह्मण॥पुढेचालिकारघुनेदन॥तोंध्वजचिन्हींवोळखिताभरथ॥लक्ष्मणमण्णपारिंशि
 तानथ॥शत्रुघ्नबाणटाकितसे॥३६॥आपुलेभोरिकारणेंउक्तांठित॥सद्गदितजाताभर
 थ॥लक्ष्मणमण्णपारिंशितानथ॥क्षणनलगतांपातळा॥३७॥मगह्मणेसैमित्राशि॥बारेभरथ
 आठभोरिशि॥तुंकिंमर्थत्याशियुध्यकरिशि॥पाहामानशिंविचारोनि॥३८॥जैसेंबोळ
 तांराजिवनेत्र॥परिविरश्रीयेनेवष्टितासैमित्रा॥तोसोडिताबराहेचिशर॥मगरघुविरका
 यकरि॥३९॥ह्मतिचेंधनुष्यहिरोनि॥श्रीरामचेंतलेंतेचिह्मणि॥सौमित्रतागताचरण॥
 हांस्यवदनकरोनियों॥४०॥श्रीरामेंवारितांफणियाळ॥अवधेंवितळेंबाणजाळ॥जैसें
 निजज्ञानउसावतांताकाळ॥मायापळेंउजविंविरें॥४१॥भरतासहितअयोध्याजन॥

⑤

॥४॥

सर्विविलोकितारघुनंदन॥ जैशनिशासंपत्तांचंडकिर्ण॥ उदयाचळिंविराजे॥४५॥ तोंभरथा
शिनधरवेधिर॥ त्रेमंधांवघेतलिसत्वर॥ वाटेशिसाष्टंगनमस्कार॥ वारंवारघालितसे
॥४६॥ किं बहुनदिवसमातागेलि॥ तेनाळेवेसमिपदेखिलि॥ किं गायननिहुनपरतलि॥
वढेंआटोपिलिधावेनियां॥४७॥ किं हिराळीदेखोनत्वरित॥ धांवघेतजैसाक्षुधाक्रां
त॥ किं भागिरथिसमिपत्तवाक्रांत॥ जेविधावतउष्णकाळि॥४८॥ किंसफळदेखेनिदि
व्यह्म॥ स्तेपावतिजैसेविहंगम॥ भरथेधावेनिजैसाचराम॥ चरणसरोजिंस्पर्शिता
॥४९॥ जैसालोभिजिवेंधरिधन॥ तैसेभरथस्तुधरिलेचरण॥ नयनोदकेंकरना॥ केले
झाळणरामपायां॥५०॥ मगउचलोनियांदोहिकरे॥ बंधुशिहृदईधरिलेंआदरे॥ जैसा
जयंतपुत्रसहस्रनेत्रे॥ प्रितिकरोनिआलिंगिता॥५१॥ किं हिरसागरिलहुरियाउठवि॥

॥४॥

जैश्याये को तये कमिळति ॥ किंवेदांतशास्त्रिं न्यासति ॥ जैक्यायेति परस्परं ॥ ५२ ॥ जैसा आठ
 गिला भरथ ॥ तों शत्रुघ्न कोटांगण घालित ॥ परमप्रितिरधुनाथ ॥ आलंगित तयाते ॥ ५३ ॥ स
 कळजयोध्येचे ब्राह्मण ॥ रामा सजे टति प्रितिवरुन ॥ सर्वदळभारप्रजाजन ॥ करितिन मनरा
 माशि ॥ ५४ ॥ लक्ष्मण भरथ शत्रुघ्न ॥ परस्परं देति आलंगन ॥ मग सुमंत प्रथानयेउन ॥ रामच
 रणवंदितसे ॥ ५५ ॥ मग सुमंत ह्मणेरधुराय ॥ वेळ वशिष्ट आणि जालिया माया ॥ तंव त्या दश
 रथ कुळवर्या ॥ धीरन धरवे ते काळि ॥ ५६ ॥ यामोरा चालितारधुनंदन ॥ भोंवतें फार जयोध्या
 जण ॥ जैसा कांवेदो नारायण ॥ अनेक भूतिन वष्टिला ॥ ५७ ॥ येउनियां वशिष्टा जवळि ॥ रामें
 पुरचरणवंदिले भाळि ॥ जैसें महनदहुनाचे चरण कमळि ॥ स्कंद ठेवि मस्तक ॥ ५८ ॥ तों कोंश
 आसु मित्रा मात्ता ॥ त्यांचिं बहनें जवळि देखतां ॥ समि परधुनाथ येतां ॥ उत्तरति स्वाळ त्या देवि जणि ॥

⑥

॥५॥

कौशले चरणमस्तक ॥ ठेउन बोले रघुनाथ ॥ हृण सुख किंमम जनक ॥ श्रीदशरथ दयाब्धि ॥
॥६॥ तों जालायक चिकळोळ ॥ रदन करि जनसकळ ॥ सुमित्रे कौशले शिदुःख कळोळ ॥
नाहिं पारतया तें ॥६१॥ वशिष्ठ हृणेर रघुनाथ ॥ तुझ वियोग न सह दशरथा ॥ राम राम स्मरण
करितां ॥ मोक्ष पंथा प्रतिगेल ॥६२॥ जैसे नचन बोळतां कानि ॥ कल्लासागर मोक्ष दानि ॥ विम
लांबुधारा अवति नयनि ॥ लेखणि चालि न्या ॥६३॥ सुदसुंदो न विठा पेथोर ॥ पितया लगि
करि रघुविर ॥ हृण पुर्ण स त्याचा सागर ॥ दशरथ विर प्रतापि ॥६४॥ ज्या वियुध्या चिठेव ॥
पाहा तां मान वलि ईद्रादि देव ॥ वर्ष पर्व भुजा दि सर्व ॥ दैत्य युधिं निंकिळे ॥६५॥ ओते हृणति
नवल येथ ॥ पुराण पुस्तक रघुनाथ ॥ तो शोका र्ण विपडि लाहे मात ॥ असंमत दिस ससे ॥६६॥ जो
जगद्वंद्य आसाम ॥ जो कां विश्व विजय फळां कि त दम ॥ तो शोका कुकिल पर ब्रह्म ॥ पितया

॥६॥

6A

लुगिं कांता ला ॥ ६० ॥ विषकढे केविं बा ला सागरा ॥ उरु ताव्यपिरोहिणिवरा ॥ नागभुषित मृज
 णिवरा ॥ सर्पवाधा केविं जालि ॥ ६१ ॥ चितामणि केविं दरिद्र व्यापिता ॥ कल्पवृक्ष केविं निर्फळ जा
 ला ॥ प्रकयान्निचे डोकां ॥ अंधत्व केविं पातले ॥ ६२ ॥ वकादेत प्रत्योत्तरा ॥ श्रोते हो बैकाजि साद
 रा ॥ पुर्णब्रह्मा नंदरघुविर ॥ मानव को किं अवतार ला ॥ ६३ ॥ जगद्गुरु जो देवाधिदेव ॥ परिहावि
 माया लाधव ॥ अवतार कारणाचि ठेव ॥ लेकि वभावदाविता ॥ ६४ ॥ नट जो जो धरिवेश ॥ वरि
 संपादणिकरि विशेष ॥ या लुगिं जगदात्म्या आश्रय ॥ दवि आवेश समयाचा ॥ ६५ ॥ जैशि
 उघडितां शब्दमांदुस ॥ गुणग्राहिक श्रोतपावले संतोष ॥ निःसंदेह निःशेष ॥ जैविंतमनासे
 सुर्योदई ॥ ६६ ॥ किं वैराग्यें निरसे काम ॥ किं ज्ञाने वितळे जे विभ्रम ॥ जैसा निधाना तुन परमा
 दासण सर्पस निघाला ॥ ६७ ॥ करितां संशयाचें निवारण ॥ मागे राहितें अनुसंधान ॥ ६८ ॥ तरि

(४)

॥६॥

येगोष्टि हीसदुषण॥ सर्वथानठेवावे॥७५॥ ग्रासामाजि लागलाहरळ॥ तोकाढावयालागेवेळ॥
किं बनध्यायामाजिरसाळ॥ वेदाध्ययनराहिले॥७६॥ चोरवाटचुक्तावयापुणे॥ अधिक
लागलायेकरदिन॥ तरितेगोष्टिसदुषण॥ कदांयज्ञाननठेविति॥७७॥ रात्रिमाजिसत्कर्मैरा
हति॥ परिसुर्यउगवतांसेवेचचालति॥ लायेसपथिकबैसति॥ परिसेवेचिजातिनिजमार्गे॥
॥७८॥ समुद्राचेसरतेवोहटे॥ सेवेचमार्गुतिविशेषदाटे॥ किंचपळतुरंगचपेटे॥ विसावाघेउ
नमार्गुति॥७९॥ तेविंपरिसापुढिलकथाई॥ जाठउनिपितादशरथ॥ शोकाकुळितजनक
जामात॥ क्षणयेकजाहाला॥८०॥ मगवहिरक्षणे श्रीरामा॥ प्रयागाप्रतिजाउनिगुणग्रामा॥
उत्तरक्रियाकरोनिनिजधामा॥ दशरथाशिबोळविडे॥८१॥ कितेकप्रासुतकविवोलत॥ ॥८२॥
जेपतनिपडलादशरथ॥ हेगोष्टिबसंमत॥ बोलतांअनर्थवाचेशि॥८३॥ जाचेंनावघेतांआवडि॥

(३५)

जिवउधरविलक्षकोडि॥ तोआपुलपितापत्तनिपडि॥ काळत्रईद्येडेना॥ ८३॥ असोप्रथागात्र
 तियेउन॥ उतरक्रियासर्वसारन॥ पित्याप्रतिनिजपदिस्थापुन॥ आलेपरतोनचित्रकुटा॥ ८४॥
 सकळद्रुषिजाणिअयोध्याजन॥ बैसते श्रीरामशिबेष्टुन॥ माभस्थेद्यालोनिहोटांगण॥
 करजोडुनिउभाठाकला॥ ८५॥ ह्मणेजेयजयपुराणपुरुषोत्तमा॥ मायाचक्रचाळकापरब्रह्मा॥
 विरंचिजनकाशिवविश्रामा॥ मंगळधामारधुराया॥ ८६॥ हेरामकतणासमुद्रा॥ हेरवि
 कुंकटिककाराद्यवेद्रा॥ सर्वानंदनारामचंद्रा॥ त्रतापरद्राजगद्गुरु॥ ८७॥ हेरामरावणद्वर्प
 हरणा॥ हेरामभवहृदयमोचना॥ हेसनकसबंदनमानसरंजना॥ निरंजनानिरोपाधि
 का॥ ८८॥ दानवकावनवैश्वानरा॥ ममहृदयारवींदभ्रमरा॥ अज्ञानतिमिरछेदकदिवा
 करा॥ समरधिरासर्वेशा॥ ८९॥ हेरामभक्तचातकजळकधरा॥ प्रेमळचकोरवेधकचंद्रा॥

(8)

॥७॥

संसारगजछेदकमुगेद्रा॥ अनंगमोहना अनंगा॥ ९०॥ उपवाशिं मरतां चकोर॥ त्याचे धां
वण्या धां वे जे विंचद्रा॥ किं बावर्षण पडतां जळथरा॥ चातक लागि आवे पै॥ ९१॥ किं चिं ता
क्रां ता सनितामणि॥ सांपडे पुर्वपुण्यं करनि॥ किं दीरद्रियाचे बांगणि॥ कल्लर ह्मण
वळा॥ ९२॥ किं पति व्रते सप्राणनाथ भेटला॥ किं सुधि तां पुढें क्षिराब्धि आला॥ किं साध
काशिनि धनोडला॥ आनंद जाला ते सा आला॥ ९३॥ हं सें देखिला मानस सरोवर॥ किं
प्रेम का भेटला उमावर॥ किं संकर्मि दुख्य बवार॥ दुर्वळ ब्राह्मण दिथले॥ ९४॥ तैसा बा
नंद जाला मानशि॥ आतां सत्वर चलावे नचाथ्ये शि॥ सांभाळावे बंधु आहां शि॥ श्रीद
शरथाचे निव्याये॥ ९५॥ आपुलें राड्य सांभाळावे॥ गोब्राह्मणाशि प्रतिपाळावे॥ आमुचे म ॥७॥
नोरथ पुरवावे॥ आतां परतावे सत्वर॥ ९६॥ जननि नामचि परमचतुर॥ मज देत होति राड्य भार॥

जैसं छे दुनियां शिरा ॥ गुठगीयां सपुजा बंधि लि ॥ ९७ ॥ पुड्य मुर्ति वो संडुन ॥ जैसे गुरवा चैथ
 रिजे चरण ॥ राजकुमार वरसांडुन ॥ नवरिदिधति बजरक्षका ॥ ९८ ॥ पाडे निदे वाचं शिखर ॥
 यातला भोवता आवार ॥ नाग उनया त्रास मग्रा ॥ अन्न छत्र घातले ॥ ९९ ॥ फण सटा के नि
 रसाळ ॥ प्रितिने चतले कनक फळ ॥ मुक्तटा को निचे जाळ ॥ गुंज जै शिचे तलि ॥ १०० ॥ गार
 घेउनटा किला हिरा ॥ अंधकार घेउन त्या जिहिन करा ॥ पाच भिरका उनिस त्वरा ॥ काचव
 केरसिलि ॥ १०१ ॥ परिसटा कुन घेतला खंडा ॥ पांडे तदेव नी आणिला वेडा ॥ चिंता मणि गोफ
 पुनरोकडा ॥ पलांडु घेतले वेंचि ॥ १०२ ॥ अमृतटा कुन घेतले कांजि ॥ कल्ल द्रम तोडुन ला
 विलि भाजि ॥ कामधेनु त्या जुन सहजि ॥ अजापुजि जादरे ॥ १०३ ॥ निज सुखटा कुन घे
 तले दुःख ॥ कसुरिटा कुन घेतलि राख ॥ सोनेटा कुन सुरेख ॥ शेण जैसे घेतले ॥ १०४ ॥

(९)

॥८॥

सांडुनियां राय के कें॥ आदरें रहि लिखि कि फेकें॥ ज्ञान सांडुन चेतलें॥ अज्ञान तब बळें चि
॥५॥ तैसें कै कै नें के लें साचार॥ वनाद वडोनि जग दोधार॥ मज द्याव यारा जग भार॥ सीध
जालि सांक्षेपें॥६॥ सर्व अपराध करो निशमा॥ अयोध्येशि चलावें श्रीरामा॥ या उपरि ज
गदात्मा॥ काय बोलि ला बैकाते॥७॥ सुर्य मार्ग चुके करितां भ्रमणा॥ नेत्रिं बंध तयावे
अग्न॥ मइय काचि धडक लागेन॥ जरि मेरे पडे ल॥८॥ पाषाण प्रहर लागेन॥ जरि वा
यु पडे मोडेन॥ किपिः पलिका शोषि सीधु निवन॥ विजे सधां वोन मइय कधरि॥९॥
भड॥ भडित अग्नि ज्वाळ॥ जरि कर्पूर तु सार होय शितळ॥ हे हि होई तये कवेळ॥ परि
वचनाशि चळन के माझ्या॥१०॥ येक बाण येक वचन॥ येक पत्नी व्रत पुर्ण॥ चौदा वर्षे
भर लिया विण॥ कदापि भाग मन घडे ना॥११॥ तैसें निश्चयाचें वचन॥ बोलता जा
लार घुन दन॥ दुरवा वलें भरता चें मन॥ आहा के अग्नि नें सुमन जैसें॥१२॥ ६९॥

॥८॥

१५

मग भरथें चेतविळा जात वेद॥ प्राणद्यावया जाला सिध्द॥ ह्मणे हा देह करि न दग्ध॥ राम वियो
 ग मज न सोसवे॥ १३॥ मग माहाराज बालिक मुनि॥ भरथा शिष्य कंतिने उनि॥ मुळ काव्या
 र्थ अवघा कानि॥ भविष्यार्थ सांगितला॥ १४॥ ते जे एक तो कै कै सुत॥ उगाच राहिला निंवा
 त॥ मग उगेन जनक जामात॥ हृदई धरि भरता ते॥ १५॥ आपुल्या हस्ते करुन॥ पुशिले भरथा
 चे नयन॥ करे कुर्वाळी ले वदन॥ समाधान करित से॥ १६॥ देव बंदिचे सोडुन॥ चौदां व
 स पैां ये तो परलोन॥ मग वरद हस्ते उचलुन॥ भाकरि दिलि भरथा ते॥ १७॥ चौ वसपे चौदा दिना
 पंधरा वेदि वशिपुर्ण॥ माथ्या नायेई लचंड किर्ण॥ भेटे नये उन तुज लागीं॥ १८॥ भरथ ह्मणे नेम
 टकलां॥ मग देह त्यागिन तत्वला॥ रामचरणे ठवि सलां माथा॥ प्रेम अवस्था अधिक॥ १९॥
 भरथ मागुता उगेन॥ विळोकि श्रीरामाचें वदन॥ जमळ दल राति वनयन॥ तैसाच हृदई

द।

(10)

॥९॥

रोखिता ॥२०॥ भरथ बोले सद्भव चन ॥ मिअयोध्ये शिनव जाय पर तोन ॥ सकळ मंगळ स्ना
न ॥ त्यजुन राहिन नें दिग्रामि ॥२१॥ अवश्य ह्मणेर घुनायक ॥ मणि मय पादुका सुरेख ॥ भ
रथा सहिध ल्या शोकहारक ॥ येरें मस्त किं वें दिव्या ॥२२॥ शिव मस्त किं विराजे चंद्र ॥ तैशा
शिरि पादुका दिसति सुंदर ॥ शोकहार पलास मया ॥ शितळ शरिर जाहलें ॥२३॥ जैसें कठि
धरितां नाम सार ॥ शितळ जाळा अर्पण वरा ॥ साधे मळ भरथ धोर ॥ अंतरिं पूर्ण निवा
ला ॥२४॥ शत्रुघ्ना सह्यणेर घुनाय ॥ तुं जाणि प्रथाम सुमंत ॥ राजभार चालवा वास मस्त ॥
यथान्याये करोनियां ॥२५॥ सदा शेवावे संतजन ॥ श्रीगुरुभजनि सावधान ॥ दुरत्या गवे
दुर्जन ॥ त्यांचें अवलोकन न करावें ॥२६॥ परदारा जाणि परधन ॥ येथें कदा न ठेविजे मना ॥२७॥
वेदमर्यादानुलंघावि पुर्ण ॥ त्रातणां तहि जालिया ॥२८॥ साधु संत गोब्राह्मण ॥२९॥

१०४

स्याच्चैसदाकरावेपाठण॥सकळदृष्टासदवडुन॥स्वधर्मपुर्णराखावा॥२८॥जरिक्लेश
 काळपातलाबहुत॥परिथर्यनसांजवेयथार्थ॥गुरुभजनपुण्यपंथ॥नसोडावासर्वथा॥
 ॥२९॥कथाकित्तेनश्रवणपुराण॥काळक्रमावायेणेंकरन॥आयुलावणीश्रमपुर्ण॥सर्व
 थाहिनसांजवा॥३०॥संतांनानकरावामानभंग॥हरिभजनिशिजवावेजांग॥सोडुन
 सकळकुमार्ग॥सन्मार्गेचिवर्तावे॥३१॥कष्टचैवाशिर्वादध्यावे॥वर्मकोणचैनवो
 लावे॥विश्वअवघेंजाणावे॥आत्मस्वरूपनिर्धारें॥३२॥सत्संगधरावाआधि॥नायकवि
 दुर्जनचिबुधि॥कामक्रोधादिकवादि॥दमावनिजपराक्रमें॥३३॥मिजालेंसज्ञान॥हा
 नथरावाअभिमान॥निनोदेंपरायेहळण॥नकरावेसहसाहि॥३४॥शमदमादिकसा
 धने॥दुरनकराविंसाधकानें॥जनजालिजेआडवाटेन॥सामार्गहाविजे॥३५॥क्षणेक

(11)

॥११॥

जाणो न संसार ॥ सांडा वा विषयावरिल आदर ॥ सद्गुरु वचनिसादर ॥ वितस होठ विजे ॥ ३५ ॥
शोक मोहाचे नये दे पुर्ण ॥ ओं गिंजादळतिये उन ॥ विवेक कोउ पणु ठेक रन ॥ ज्ञान शस्त्र ये जा
वे ॥ ३६ ॥ काम क्रोध मद महर ॥ हे ग्रहा ये उं न यावे तस्कर ॥ आयुष्य क्षणिक जाणो निसंसार ॥
सारासार विचार वे ॥ ३७ ॥ दैवे आले भाग्य थोर ॥ त्याचा गर्वन धरा ना अणु मात्र ॥ ये कहां
चगेले समग्र ॥ कहां धिर न सांडा वार ॥ ३८ ॥ केवळ प्राप्त लुपानिधान ॥ वर्षत स्वाति
जळ पुर्ण ॥ ते सुमंत भरथ शत्रुघ्न ॥ कर्ण सुतिकल सांगविलि ॥ ३९ ॥ शब्दामुत वर्धे रा मयं
३ ॥ निवाले भरथ कर्ण चकोर ॥ किं राम वचने सिर सागर ॥ उपमन्य साचार भरथ तेथे ॥ ४० ॥
सुर्य उगवलां नि सैर तम जाळ ॥ ते सें श्रीराम वचने सोखळ ॥ मग भरथ परतो नि तात्काळ ॥ ४१ ॥
नेदि ग्रामि राहिला ॥ ४२ ॥ करन माते चै समाधान ॥ सकळ ब्राह्मण प्रजा जन ॥ सुमंत जाणि शत्रुघ्न ॥

११९

गेलेपरतोन अयोध्ये ॥ १४३ ॥ श्रीरामपादुकसिंहासनि ॥ शत्रुघ्नेवरिष्ठत्रयसुनि ॥ मगरा
 जन्मनालविअनुदिनि ॥ नामस्मरणिसावध ॥ १४४ ॥ क्षणक्षणायेत नंदिग्रामाशि ॥ मागुता
 जात अयोध्येशि ॥ सकळ पृथ्वीन्या राजाशि ॥ धाक भरथ शत्रुघ्नाचा ॥ १४५ ॥ प्रतिसंवद्य
 रिकरभार ॥ भुपाळ देत समय ॥ असा नंदिग्रामा विरभरथ ॥ निर्विकार बैस
 ला ॥ १४६ ॥ नंदिग्रामा जवळ अरंण्यात ॥ पर्णकुटी करुन राहिला भरथ ॥ श्रीरामपादुका
 विराजता ॥ रात्रदिवसमस्तकिं ॥ १४७ ॥ जे आवासे श्रीरामभक्त ॥ तेहि भरथा बैसे विरक्त ॥
 कामकामिनि ग्रहसुत ॥ त्याग करुन बैसला ॥ १४८ ॥ वटदुग्धें जटावकुनि ॥ सकळ मंगळ
 भोगसु जुनि ॥ वल्कले वेष्टुन तृणासनि ॥ बैसले ध्यानिरामाचे ॥ १४९ ॥ नक्षत्रांत डौसाचें
 द्रा ॥ तैसामध्ये भरथ साचार ॥ रात्रदिवस रामचरित्रा ॥ भरथ सांगे समस्तानें ॥ १५० ॥

(12)

१११॥

किं वामानससरोवरिं॥ बैसति राजहंसचियाहारि॥ भरथाभों वत्या त्याचपरि॥ वेष्टुनियां
 बैसले॥ ५१॥ श्रीधरहृषणेश्रोतयांसमस्तो॥ चित्तावें पुढिलिया श्लोकार्या॥ रघुनाथचि
 त्रकुटिं असतां॥ कायकथावर्तलि॥ ५२॥ कविचिंशब्दरत्नं मांदुस॥ उघडतां पंडितपावति
 संतोष॥ ईतरकुमतिमतिमंदास॥ रत्नपरिक्षानकवेहे॥ ५३॥ असोचित्रकुटिं असतां र
 घुनंदन॥ मिळोन बहिर्मुख ब्राह्मण॥ हृषणेश्रोतयां जायेथुन॥ आह्वासविद्ययेततु
 स्तेनि॥ ५४॥ तुष्टिस्त्रीपरमसुंदर॥ न्यावया जपति पै असुर॥ वाल्मिकिभाष्यसा
 चार॥ जैसेचि असं जाणपां॥ ५५॥ वनिधुन वानी आलिसाचार॥ त्रिशिरादुषण आणि
 स्वर॥ दृढभारयेथें येणार॥ तुज करितार घुविरा॥ ५६॥ हृषणेश्रोतयां येति तुजपाशि॥ १११॥
 येथुन जायेनि श्रव्येशि॥ नाहं तरि आह्मिं आश्रमाशि॥ त्यागुन जाउं निर्धारें॥ ५७॥ ५८॥

श्रीरामहृषणे ब्राह्मणा लागुनि ॥ तुष्टिनिश्चित असावे अंतःकर्ण ॥ मिका कही फोडिन समर
 गणि ॥ राक्षसगणि कोण तेथें ॥ ५८ ॥ परम अविश्वाशि ब्राह्मण ॥ हृषणति येथे विद्धे येति दा
 सण ॥ हा आपुलि स्त्रिराखेल पुर्ण ॥ किंवा हा लो गिरक्षित हा ॥ ५९ ॥ हा त्यांशि न पुरे सम
 रंगणि ॥ चार कां डि जातिल सरेनि ॥ याचे वा लाचा विश्वास धरून ॥ कदायेथें न राह
 वें ॥ ६० ॥ मग सकळि करे नित्ये कवि चार ॥ रात्रे च उठे न समग्र ॥ कुटुंबे घेउनि साचा
 रा ॥ गेले विप्र पळेनि ॥ ६१ ॥ उपरि प्रातः कळि उठे न ॥ श्रीराम पाहे ऋषि जन ॥ तंव तेरा
 त्रिचगे ले पळे न ॥ राजिवन यन काय करि ॥ ६२ ॥ येक वाल्मिक उस्तर ला पुर्ण ॥ जो मा
 हें राज तयोथ न ॥ भुत भविष्य वर्तमान ॥ त्रिकाळ ज्ञान जयाशि ॥ ६३ ॥ वायु संगें उडेत्त
 ण ॥ परिजे चळन संति स्थान ॥ किं रण मंडळ सांडुन ॥ रण शूर जैसा पळे ना ॥ १६४ ॥

तैसावान्नि कउरलजाण॥ जेणे आधिचकथिले रामायण॥ इतर बहिर्मुखे ब्राह्मण॥
 रामनिधान नो करवति॥ ६५॥ प्रत्ययानये तारधुनिर॥ आस्वारतिनका जानाचार॥ कर्मते
 चिभ्रमथोर॥ पिशाचनर तेचपे॥ ६६॥ तेणे केले वेदपठन॥ करत कामकशास्त्र प्रमाण
 परिते मद्यपि याचे भाषण॥ राघविशरण नरिचला॥ ६७॥ जैशि मुग्धा बलिसलक्षणि॥
 परमसुंदर चातुर्य स्वापि॥ परिमन नाहिं पति मजनि॥ तरि सर्वहि दृष्टा गेले॥ ६८॥
 स्वरदृष्टि शिचंदन देख॥ परिनेणे तो सुवास सुख॥ षडरसि फिरविजे हरविपाक॥
 परिस्वादनेणे तो॥ ६९॥ हृषान करितो विद्यावर॥ काय साव्यर्थ तखविचार॥ याचे ज्ञा
 न नके करकर॥ जैसे फिरबनुवादति॥ ७०॥ तेणे केले तिर्थाटण॥ होय चतुःषष्टि
 ककाप्रविर्ण॥ तेणे केले जे किर्तन॥ ते जाण गायन गोरियांचे॥ ७१॥ असो रघुपलिस सोडुनि वि
 प्रा॥

पकोनगेलेसमग्र॥ जगद्वंद्यरघुविर॥ त्याचेंस्वरूपनेणोनियां॥७२॥ आलांआसोबहुत
 साषण॥ श्रीरामचित्रकुट्यागुन॥ वान्मिकरुषिसनमुन॥ दंडकारण्याचालिला॥७३॥
 रामविजयग्रंथअखंड॥ येथेंसंपलेंअयाध्याकांड॥ आलांअरण्यकांडप्रचंड॥ सुरस
 असेबहुतपुढे॥७४॥ रामविजयक्षिरसागर॥ दृष्टांतरलेनिघतिअपार॥ संतश्रोतेनि
 जैर॥ अगिंकारोतसर्वदां॥७५॥ ब्रह्मानंदरविकुळभुषणा॥ श्रीधरवरदाशिताजि
 वना॥ पुढेअरण्यकांडरचना॥ बोलांविंवातायेथुनि॥७६॥ रामविजयग्रंथसुंदर॥ स
 मंतवाल्मीकनाटकाधार॥ सदापरिसोतमत्तचतुरा॥ दादशोध्यायगोडहा॥१७७॥०॥

14

119311

॥ श्रीरामविजयचंद्रशमोभ्यायसमाप्त ॥

119311

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com